

GÅRDEN ASKHULT vid sekelskiftet 2000. Emigranternas hem. Hit flyttade Johannes Jönsson (1825) med sin familj 1853. Emigranten Bengt Johnson föddes här 1861. Här lekte

han och hans bror Nils Aron Johnson (1852) och de andra barnen i den 6. generationen (emigrantgenerationen) och efter dem barnen i den 7. generationen (Severina - 1871, Johan - 1874 och Nils Severin - 1876) och därefter alla Nils Severins nio barn i den 8. generationen under de första decennierna av 1900-talet.

The farm of Askhult at the turn of the century 2000. Johannes Jönsson (1825) moved here with his family in 1853. Bengt Johnson, the emigrant, was born here in 1861. He and his brother Nils Aron and all of the other children of the 6th generation (the emigrant generation) and after them the children of the 7th generation (Severina 1871, Johan 1874, and Nils Severin 1876) and after them all of Nils Severin's children played here.

Den lilla gården har följaktligen en stark nostalgisk laddning för alla generationer. Husen har inte längre de för Halland karaktäristiska halmtaken och ett par av dem har monterats ned vid re-

parationer av gården till fritidsboende. Mycket har också förändrats under åren. Men det finns något väsentligt hos människor som inte ens tiden kunnat förändra eller utplåna, något tidlöst, vilket Nils Aron och Bengt förde med sig till sina nya hem i Amerika: Minnen av sol och vind, jord och stenar, vildgässens glädjerop om våranra på sina flygningar mot midnattssolen och doften av nyslagent hö i ljusa sommarnätter.

(Denna karakteristik över Askhult där emigranternas och två efterföljande generationer (gen. 6–8) har sina rötter, tillägnas Sune Nilsson (8. gen. – 1923–2006), som var initiativtagaren till släktkrönikan, men avled i dess slutskede – yngst av de sju pojkarna).

We all feel strongly about this little farm, loads of nostalgia is connected with it for all of us. The houses don't have the characteristic thatched roof any longer. Some of the houses were torn down when the farm was converted for summer and week end use only. Great changes have taken place over the years. There is, however, something essential about people which not even time has been able to change or delete, something timeless, which Nils Aron and Bengt brought to their new homes in America: memories of their old home, which they left because of their wish for a better life.

